

כניסת השבת - 16.08
יציאת השבת - 17.17
רבנו תם (גז דקות זמניות) - 17.40
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

שנה תשיעית - גיליון 337
פרשת חיי שרה תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפתת אחים' אצרת אולפן
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

יום שישי בשעה 15.08 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 14.30 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 15.30
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
ל'צ"נ מו"ר חמי
ר' צמרת מלכה בן רחל ז"ל
השבת יום ה-30 לפטירתו

מצנה פכרשה לדברי הפלג ענאמרו השבוע...

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו (כד', סז')

רש"י: האהלה שרה אמן - ויבאה האהלה והרי היא שרה אמו כלומר ונעשית דוגמת שרה אמו שכל זמן ששרה קיימת היה נר דלוק מע"ש לערב שבת וברכה מצויה בעיסה וענן קשור על האהל ומשמטה פסקו וכשבת רבקה חזרו

בספר 'המאור בתורה' מסופר כי לפני מספר שנים הפיקו באחד העיתונים הנפוצים ביותר בארצות הברית 'מהדורה עתידית' ובה הייתה תחזית כיצד יראה העולם בעוד מאה שנה? איזה מדינות ישלטו? האם יהיו יתושים וזבובים בעולם? אילו סוגי רכבים וכלי תחבורה יהיו? ועוד...

הדבר המוזר היה שבאותה מהדורה הוסיפו את 'אני' כניסית ו'צ'את השבת' בצד מאה שנה.

כשפנו לעורך העיתון, שהיה אדם לא יהודי, ושאלו אותו על כך הוא השיב: 'תראו, ביחס לכל התחזיות שכתבתי אין לי ודאות שאכן הדברים יתממשו, אבל דבר אחד ברור לי, בעוד מאה שנה יהיו יהודים בעולם, והם ישמרו שבת ויקיימו את מצוות הדת שלהם. ומנין לי הביטחון? מפני שיהודים קיימו מצוות והדליקו נרות שבת לפני מאה שנה, לפני אלף שנה, ולפני שלושת אלפים שנה!!! אז ברור לי שהם יהיו כאן עוד מאה שנה עם כל המצוות שלהם.'

אחים יקרים! כל יהודי שמניח תפילין, וכל אישה שמדליקה נרות שבת מתחברים ושומרים על הנצחיות של עם ישראל ומהווים חוליה בשרשרת הדורות ההיסטורית - אשריהם ואשרי חלקם!!!

בשונה מאילו שבחרים לגנות בדברי בלע את שומרי המצוות בעם ישראל ובכך הם מנתקים את... עצמם בלבד! מהעם היהודי ויזכרו לדיראון עולם. **מתוק ערב!**

*****

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים (כג', א') המילה 'ויהיו' עולה בגימטרייה 37. ללמדנו, שעיקר שנות חיי שרה אמנו היו 37 השנים שגידלה את בנה יצחק מגיל 90 ועד גיל 127.

וכן מצאנו אצל יעקב אבינו 'ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה' ומובא ב'בעל הטורים' ש'מנין 'ויחי' הוא 34 כמספר השנים שהיעה יעקב עם בנו יוסף.

ומכאן לומר רבי יהודה לייב גינז שליט"א (נשלח לרה"ג שלמה לוונשטיין שליטא בתשע"ה) שהחיים העיקריים של האדם באים מהתולדות שלו, כאשר ישנם שני סוגי תולדות: א. ילדיו ב. מעשים טובים, כמו שנאמר 'אלה תולדות נח

נח איש צדיק' וביאר רש"י שעיקר תולדותיהם של צדיקים אילו מעשיהם הטובים.

ולכן רחל אומרת ליעקב 'הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי' ואכן ראינו שהיא זכתה, היא ובניה יוסף ובנימין, למעשים

טובים, ויוסף אף זכה לקבל תורה מיעקב אבינו שנאמר 'וירא את העגלות אשר שלח יוסף וביאר רש"י 'סימן מסר לו במה היה עוסק כשפירש ממנו' ומיד נאמר 'ותחי רוח יעקב אביהם' כי עיקר החיות של האדם היא מילדיו וממעשיהם הטובים שנזקפים לזכותו. **מתוק ערב!**

*****

ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב (כד', יט')

מדוע נאמר 'ותכל להשקותו' ורק אז 'ותאמר'? מסביר נפלא האזנים לתורה' (הובא ב'ציצים ופריחים'): חז"ל אמרו 'אין מסיחין בסעודה שמא יקדים קנה לוושט ויבוא האדם לסכנה ח"ו' ויש לשאול: מדוע נאמר 'אין מסיחין'? היו צריכים לומר 'אין סחין' (כי הדיבור הוא שאסור)?

אלא ללמדנו שגם מי שלא אוכל אלא רק יושב ליד אדם שאוכל אסור לו לדבר אתו כלל, כיוון שעלול לגרום לו לדבר וכך הוא מסכן אותו. ולכן נאמר 'אין מסיחין' לאחרים בסעודה.

וחשבתי לדייק בס"ד שלכן נכתב 'מסיחין' מלשון היסח הדעת (ולא 'מסיחין' מלשון שיחה) כי המדבר עם חברו מסיח את דעתו מהאכילה ויכול להביאו לידי סכנה.

ולכן נאמר 'ותכל להשקותו' ורק אז 'ותאמר גם לגמליך אשאב' כי לא רצתה לומר לו תוך כדי שתייתו שמא ירצה להשיב לה ויסתכן. **מתוק ערב!**

*****

ויאמר עבד אברהם אנוכי (כד', לד')

הרב אליהו דסקין שליט"א הביא הארה נפלאה: בכל פרשת השליחות של אליעזר ישנם 67 פסוקים (מפסוק א' ואברהם זקן ועד פסוק סז' ויבאה יצחק) כאשר הפסוק הזה (לד') ויאמר עבד אברהם אנוכי הוא הפסוק שנמצא בדיוק באמצע הפרשה כאשר 33 פסוקים לפניו ו-33 פסוקים לאחריו.

דבר זה אינו מקרי, שהרי הובא ברש"י על פסוק מב': 'אמר רבי אחא: יפה שיחתן של עבדי אבות לפני המקום מתורתן של בנים, שהרי פרשה של אליעזר כפולה בתורה והרבה גופי תורה לא נתנו אלא ברמיזה'

ומדוע באמת האריכה התורה כל כך בפרשה זו? משום שאליעזר עבד אברהם זכה להיות השליח להקמת כל עם ישראל מסיבה אחת ויחידה ויאמר עבד אברהם אנוכי' בכל הפרשה לא מוזכר שמו בכלל וזה שבחו הגדול, ההתבטלות המוחלטת שלו לרצון אדונו אברהם. וזאת על אף שבת הייתה לו ואברהם לא הסכים להשתדך עמו.

ולמרות האכזבה הוא ניגש לשליחות למצוא אישה ליצחק מתוך התבטלות מוחלטת. ולכן פסוק זה מופיע בדיוק באמצע הפרשה כי זו הייתה מהותו המופלאה של אליעזר.

וממנו עלינו ללמוד עד כמה אנו צריכים לבטל את עצמנו ואת רצוננו לרצונו של הבורא יתברך בהיותנו עבדיו וצאן מרעייתו ולהכריז קבל עם ועולם:

'אנינו אנוכי אנוכי ופסוקי ופסוקי' **מתוק ערב!**

הפסוק אומר: 'עוד ישמע בערי יהודה...' 'קול ששון' - ברור מה זה, 'קול שמחה' - גם כן ברור, אך מה פירוש 'קול חתן וקול כלה'?

התשובה: לחתן ולכלה לפני נישואיהם יש קול מיוחד, קול עדין, קול מרצה, קול של מציאת חן... אבל לאחר החתונה הקול נעשה לעיתים פחות 'עדין' ופחות 'מתחשב'. לזאת מבטיח הנביא, שלעתיד לבוא כל ישראל יחיו בשלום זה עם זה. וכל הקולות יהיו נעימים כקולם של החתן הכלה טרום נישואיהם, אמנו! **מתוק לעצמי!** (שמעתי מר' יוס'לה אייזנבך שליט"א)

וצריך לדעת אחים יקרים כי כח הדיבור הוא כח עצום וע"י דיבורים טובים, פרגונים ומחמאות ניתן להחיות לבבות ואפילו להחזיר בתשובה. כפי שנראה בשני הסיפורים הנפלאים הבאים ('קול ברמה' מהרב משה מיכאל צורן שליט"א): את הסיפור הבא שמענו ממקור ראשון: אברך שהזדמן בימי בין הזמנים לחנות מכולת ברחובה הראשי של המושבה ראש פינה. הוא נכנס לשם כדי לרכוש מוצרי חלב למשפחתו ששהתה בצימר, והבחין שהחנות מסודרת מאוד. כל המוצרים מונחים בצורה מאורגנת, באופן שאפשר להגיע מיד לכל מוצר בלי לטרוח ולחפש הרבה. ניכר היה שבעל המכולת תכנן את חנותו בצורה מיוחדת. 'ניגשתי אל בעל החנות' הוא מספר 'ושיבחתי אותו במלים פשוטות על הסדר שרואים בחנות שלו, והדגשתי שלא בכל חנות יש סדר כזה. 'רואים שאתה אדם מסודר מטבעך' אמרתי לו 'וזו תכונה מאוד טובה ונכונה'.

האיש נהנה מאוד מהדברים ושירת אותי אחר-כך בצורה מיוחדת, ואף ליווה אותי בדרכי החוצה תוך שהוא משבח את השם ותורתו.

'זה היה אשתקד. והנה, גם בשנה האחרונה שהייתי בראש פינה בימי בין הזמנים של חודש מנחם-אב, ונכנסתי לחנות המכולת ההיא. אני עצמי שכחתי כבר ממה שהיה בשנה הקודמת ומהמילים היפות שאמרתי לבעליה של החנות. אבל הוא, הבעלים, לא שכח... מיד כשנכנסתי למכולת, האיש קפץ עליי, ואמר: 'אתה היהודי החרדי ששיבחת אותי לפני שנה, נכון?' וכשהודיתי ב'אשמה', אמר לי: 'אינך יודע מה קרה מאז'...

הוא סיפר שכאשר שיבחתי אותו בשנה הקודמת, גם אשתו הייתה בחנות, ושמעה את הדו-שיח. 'מיד כשיצאת מהחנות, היא ניגשת אליי בעיניים דומעות ואומרת לי: 'בעלי היקר, מעולם לא שמעתי לקוח שמדבר כך; מעולם לא שמעתי מישהו שנכנס למכולת ואומר מחמאות על הסדר המופתי בחנות. אם מי שעשה את זה הוא יהודי חרדי, אני רוצה לפחות להתחיל להדליק נרות בשבת... ומאותה שבת היא מדליקה נרות' ובתוך כדי דיבור הוא מוסיף שהעניין לא נגמר בכך. 'אחרי הדלקת הנרות אני משתדל לסור לבית הכנסת להתפלל, ואחר כך אנחנו עושים קידוש, ומשתדלים ככל האפשר לשמור על השבת'. 'ההפתעה הגדולה שלי הייתה' מספר האברך בהתרגשות

כאשר בעל המכולת ממשיך לספר לי שבנו הקטן שראה את הדלקת הנרות והקידוש, ביקש גם הוא ללכת אתו לבית הכנסת. 'עד מהרה 'נאלצנו' להעביר אותו לגן דתי בראש פינה. והכל קרה בגללך!!' - מציין בעל המכולת.
אי אכא נא אפוא סיפור כזה, ולי אלהתראע!!! כמה כוח יש בדיבורים טובים אדום מו'א אמה!!!

ועוד סיפור נוסף: אחד מתושבי רמת אלחנן הזדמן לאחר שמחת תורה, ביום אסרו-חג, עם ילדיו לגינה כלשהי בגבעת שמואל הסמוכה. באותה שעה התארגנו בגינה ההיא לאיזשהו מופע מוסיקלי, הוא מספר, הייתה שם תזמורת שלימה שעשתה הכנות מסיביות לקראת המופע. מנהל התזמורת חילק הוראות מקצועיות למנגנים, ונפעמתי לשמוע את הפן החיובי הנשמע כל העת בדבריו. 'אתה עובד יופי, צריכים ללמוד ממך', וכו', וכל הזמן הפליג במחמאות לעובדים. גם כאשר אחד המנגנים השמיע את הקול בדציבלים גבוהים מדי, לא צעק עליו המנהל ולא גער בו, אלא אדרבה אמר לו בנחת [ואפשר היה לשמוע את כל הדו-שיח דרך הרמקולים], 'אין דבר, כל אחד מאתנו טועה' הרגשתי צורך לגשת אל מנהל התזמורת, לראות מי הוא ולהפליג בשבחו על הדרך שבה לימד את לשונו לדבר בצורה חיובית. וכך עשיתי. לא התביישתי, התקרבתי אל הבמה וביקשתי לשוחח עם מנהל התזמורת... האנשים לא ידעו מי אני ופתחו עליי זוג עיניים, אבל משחזרתי וביקשתי שאני רוצה לדבר עם המנהל, הראו לי היכן הוא. ניגשתי אליו ואמרתי לו מראש שהוא איננו מכיר אותי, וסתם נקלעתי לגינה זו, 'אבל אני חייב לומר לך שכבר זמן רב לא שמעתי אדם שמדבר בצורה כל-כך יפה ונימוסית. כל הכבוד לך', אמרתי, והחמאתי על אופן צורת דיבורו. התכוונתי לצאת, אבל המנהל הזה תופס אותי ולא מאפשר לי לצאת. תשמע, הוא אומר, מפמפמים לנו כל הזמן בתקשורת על החרדים האלה, ומספרים עליהם דברים רעים, אבל אני רוצה לומר לך שמעולם לא נתקלתי באדם כמוך שמתאמץ לגשת אליי ולהחמיא לי, ועל מה?? - לא על הניגונים המקצועיים, ולא על הקריירה הגדולה שלי בעולם המוסיקה, אלא על כך שאני מדבר יפה לעובדים שלי.

'מה אגיד לך, מסיים המנהל, אתם אנשים מיוחדים. ואם אתה אמרת לי 'כל הכבוד', אחזיר לך באותו מטבע-לשון, ואומר *כי'א הכבוד אף מתחנך בקרב אפס!* נו, אז במשפט אחד זכיתי לקידוש-השם כל-כך גדול, מסיים האברך, שהתרגש בעצמו על הדבר שעשה...

אחים יקרים! הזדמנויות שכאלו נקלעות לידינו על כל צעד ושעל, ומי שיודע לנצל אותן כראוי, זוכה לקדש שם שמים בצורה מופלגת ביותר. זאת מלבד העובדה שהוא עצמו מרגיש אז הרבה יותר טוב. מתוך שהוא יודע שדבריו סייעו לאנשים אחרים להרגיש טוב, הניסיון מורה שההרגשות הטובות הללו עוברות גם אליו...

אם כן, מכל הכוונות 'מת' אףחמיא ולהרבות ב'דיבורים טובים' שבת שלום ומבורך!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורתי גיטה בת מנטה ז"ל
מו"ר חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
תמר בת מוזל ז"ל / מימון טפירי בן מוזל טוב ז"ל
רחל (רשל) בת נעימה ז"ל - יונה עזרא בן צ'חלה ז"ל

להצלחת: דקל מלכה - להצלחה / אורי ישראל - רפויש / ליאנה בת גיליסטו לפרי בטן של קיימא / חיים דוד בן סוליקה - רפואה שלימה סוזן בת ימנה - רפויש / אהרון בן מסעודה - רפויש / דוריאן הוריה בת נעמי ונועם חו בת שולה - רפואה שלימה